

C-238/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. június 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Augstākā tiesa (Senāts) (Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. június 4.

Felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

SIA Sātiņi-S

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban:

Dabas aizsardzības pārvalde

[omissis]

Administratīvo lietu departaments (közigazgatási kollégium)

Latvijas Republikas Senāts (a Lett Köztársaság legfelsőbb bírósága)**HATÁROZAT**

Riga, 2020. június 4.

A bíróság [omissis] [a kérdést előterjesztő bíróság összetétele]

Írásbeli eljárásban megvizsgálta az SIA Sātiņi-S (a továbbiakban: felperes) által az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) 2019. április 30-i ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmet, amely ítélet az említett vállalkozás által benyújtott azon keresettel indított közigazgatási peres eljárásban született, amelyben ez utóbbi azt kérte, hogy a bíróság a felperes számára olyan kedvező közigazgatási határozat meghozatalára kötelezze a Dabas aizsardzības pārvaldēt (környezetvédelmi hatóság), amelyben az említett vállalkozás számára kártalanítást nyújt a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által a tulajdonát képező vagytonban, az akvakultúrát érintően okozott súlyos károk miatt.

Az alapjogvita tárgya és releváns tényállása

1. A Ministru kabineta 1999. gada 15. jūnija noteikumiem Nr. 212 „Noteikumi par dabas liegumiem” (a természetvédelmi területekről szóló, 1999. június 15-i 212. sz. minisztertanácsi rendelet) a „Sātiņu dīķi” (Sātiņi tavak) természetvédelmi területet különleges természetmegőrzési területnek jelölte ki.

2002-ben a felperes megvásárolta a „Liegumi” (területek) és „Centri” (központ) ingatlanokat, amelyek a „Sātiņu dīķi” természetvédelmi területen találhatóak. A felperes tulajdonában álló tavak 600,7 hektáron terülnek el (a tulajdont képező összesen 687 hektár területből).

2005-ben ezt a területet bevonták a Natura 2000 európai jelentőségű természetmegőrzési területek közé (a továbbiakban: Natura 2000 hálózat területe).

2. 2017. augusztus 16-án a felperes kérelmet nyújtott be a környezetvédelmi hatósághoz, és azt kérte, hogy nyújtsanak kártalanítást számára a tulajdonát képező „Liegumi” és „Centri” tekintetében, az akvakultúrát illetően elszenvedett veszteségek miatt.

A környezetvédelmi hatóság kurzemei regionális hivatala szerint a felperes akvakultúra-létesítményeinek okozott károk következtében elszenvedett veszteség 87 428,50 euró volt.

A környezetvédelmi hatóság megtagadta azt a kártalanítást, amelyet a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által az akvakultúrában okozott súlyos károk miatt kértek, annak okán, hogy a felperes már igénybe vette a csekély összegű támogatás megengedett legmagasabb összegét.

3. A környezetvédelmi hatóság szerint a jelen ügyben alkalmazni kell az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet (továbbiakban: **[eredeti 2. o.]** 717/2014 rendelet) 3. cikkének (2) bekezdésében a csekély összegű támogatást illetően meghatározott 30 000 euró összegű értékhatárt.

Lettországban a 717/2014 rendeletet a Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumu Nr. 558 „De minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē” (a halászati és akvakultúra-ágazatban a csekély összegű támogatások elszámolásának és nyújtásának részletes szabályairól szóló, 2015. szeptember 29-i 558. sz. minisztertanácsi rendelet; a továbbiakban: 558. sz. rendelet) rendelkezései és a Ministru kabineta 2016. gada 7. jūnija noteikumu Nr. 353 “Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai” (a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos

károkból származó, a földtulajdonosok és földhasználók által elszenvedett veszteségek összegének meghatározására irányuló eljárásról és a károk megelőzésére irányuló védelmi intézkedések által teljesítendő minimumkövetelményekről szóló, 2016. június 7-i 353. sz. minisztertanácsi rendelet; a továbbiakban: 353. sz. rendelet) rendelkezései alapján kell alkalmazni.

Az említett hatóság megállapította, hogy a felperes már igénybe vette a csekély összegű támogatás legmagasabb összegét három pénzügyi évet felölelő időszakban, amely alapján a 2017-es évre kért kártalanítás kifizetése meghaladná a 717/2014 rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében a csekély összegű támogatást illetően meghatározott 30 000 euró összegű értékhatárt.

4. A felperes bírósághoz fordult abból a célból, hogy a környezetvédelmi hatóságot kötelezzék arra, hogy fizessen kártalanítást a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által a vagyonában az akvakultúrát illetően okozott súlyos károk miatt.

A felperes azzal érvel, hogy a csekély összeg értékhatárát azért írják elő az állami támogatásokra, hogy az Európai Unió belső piaca ne torzuljon. Ezzel szemben a veszteségek kompenzációja nem minősül az állam által biztosított előnynek. A veszteségek kompenzációja valamely vállalkozás által közérdekű feladatainak teljesítése során elszenvedett károk megtérítését jelenti.

A 353. sz. rendelet 39. pontjának alkalmazása során előáll egy olyan helyzet, amelyben a kisvállalkozások számára 100%-ban megtérítik a hároméves időszak alatt elszenvedett károkat, míg a felperes számára, aki a Natura 2000 hálózat területén található hatalmas területű tavakat kezel, csak az elszenvedett veszteségek 12%-át kompenzálják.

5. Mind az első-, mind a másodfokon eljáró bíróság elutasította a keresetet, illetve a fellebbezést.

A felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő arra hivatkozással, hogy a csekély összegű támogatás értékhatárát – hároméves időszak alatt – meghaladó támogatásokat be kell jelenteni az Európai Bizottsághoz, és azok addig nem adhatók meg, amíg az Európai Bizottság nem állapította meg, hogy a támogatás összeegyeztethető a belső piaccal. Az intézmények lefolytathatták volna az Európai Bizottsághoz való bejelentésre irányuló eljárást.

6. A fentiek alapján a jelen jogvitában a kérdés az, hogy a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által a Natura 2000 hálózat területén, az akvakultúrát érintően okozott súlyos károk miatti kártalanításra vonatkozik-e a csekély összegű támogatásra irányadó értékhatár, amely az állami támogatások kifizetésére alkalmazandó.

A vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályi rendelkezések

7. Az uniós szabályozás

7.1 Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke

7.2 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014 bizottsági rendelet 3. cikkének (2) bekezdése és (15) preambulumbekkezdés. [eredeti 3. o.]

7.3 A vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

8. Nemzeti szabályozás

8.1 Sugu un biotopu aizsardzības likums (A fajok és biotópok védelméről szóló törvény)

[„]4. cikk A minisztertanács hatáskörei:

A minisztertanács megállapítja:

[...]

6) a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos károkból származó, földhasználók által elszenvedett veszteségek összegének meghatározására irányuló eljárásokat, illetve a károk megelőzésére vonatkozó védelmi intézkedések által teljesítendő minimumkövetelményeket;

[...][”]

[„]10. cikk. A földtulajdonosoknak vagy a földhasználóknak a kártalanításban részesüléshez való joga:

(1) A földtulajdonosok vagy a földhasználók jogosultak e célra előirányzott állami költségvetési forrásokból kártalanítást igénybe venni a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos károk miatt, feltéve ha meghozták a szükséges védelmi intézkedéseket és a tudásuknak, képességeiknek és gyakorlati tapasztalatuknak megfelelően környezetbarát módszereket vezettek be a károk megelőzése vagy csökkentése céljából. A földtulajdonosok és a földhasználók nem jogosultak kártalanításra, ha rosszhiszeműen hozzájárultak a károkozáshoz vagy az összegének növeléséhez a kompenzáció megszerzése céljából.

[...]

(3) Nem kell kártalanítást fizetni a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos károk miatt, ha a földtulajdonos vagy a földhasználó egyéb olyan állami, önkormányzati vagy uniós kifizetéseket kapott, amelyeket közvetlenül vagy közvetve a gazdasági tevékenység ugyanazon korlátozásaira, vagy a vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható

állatfajok által okozott ugyanazon károkra határoztak meg, amelyek tekintetében jogszabályi rendelkezések írnak elő kompenzációt, vagy ha a kérelmező az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében részesül támogatásban.[”]

8.2. Lauksaimniecības un lauku attīstības likums (a mezőgazdasági és vidékfejlesztési törvény)

5. cikk:

[„][...]

(7) A minisztertanács állapítja meg az állam és az Európai Unió által a mezőgazdasághoz nyújtott támogatások kezelésének és ellenőrzésének szabályait, és az állam és az Európai Unió által a vidékfejlesztéshez és a halászathoz nyújtott támogatások kezelésének és ellenőrzésének szabályait.

[...][”]

8.3. A halászati és akvakultúra-ágazatban a csekély összegű támogatások elszámolásának és nyújtásának részletes szabályairól szóló, 2015. szeptember 29-i 558. sz. minisztertanácsi rendelet (amely a jelen ügyre alkalmazandó és amelyet hatályon kívül helyezett a 2018. gada 21. novembra noteikumiem Nr. 715 „Noteikumi par *de minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību un *de minimis* atbalsta uzskaites veidlapu paraugiem” [a csekély összegű támogatások elszámolásának és nyújtásának részletes szabályairól, és a csekély összegű támogatások elszámolásához szükséges formanyomtatványokról szóló, 2018. november 21-i 715. sz. rendelet]) **[eredeti 4. o.]**

1. pont: [„]A jelen rendelet megállapítja a halászati és akvakultúra-ágazatban a csekély összegű támogatások elszámolásának és nyújtásának részletes szabályait a az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014 bizottsági rendelet (a továbbiakban: 717/2014 bizottsági rendelet) értelmében.[”]

2. pont: [„]Valamely csekély összegű támogatásnak a 717/2014 bizottsági rendelet 3., 4. és 5. cikkében foglaltak szerinti megszerzése céljából a támogatás kérelmezőjének csekély összegű támogatás iránti kérelmet (a továbbiakban: kérelem) kell benyújtania a támogatást nyújtóhoz (1. melléklet). A kérelemben meg kell jelölni a kérelmező által a folyó évben és az előző két pénzügyi évben kapott csekély összegű támogatást, valamint a tervezett csekély összegű támogatást, független attól, hogy milyen módon és ki nyújtja számára a támogatást. A csekély összegű támogatások halmozása esetén a támogatás kérelmezőjének tájékoztatást kell adnia a szóban forgó projektek ugyanazon

támogatható költségek után kapott egyéb támogatásokról is. A csekély összegű támogatásra és a tervezett egyéb állami támogatásokra vonatkozó tájékoztatás során a támogatás kérelmezőjének meg kell jelölnie azon támogatásokat, amelyeket kért, de amelyekkel kapcsolatban a támogatás kérelmezője még nem döntött. Ha a csekély összegű támogatást kérelmező korábban nem kapott ilyen fajta támogatást, meg kell jelölni a vonatkozó információt a kérelemben.[⁷]

8.4. A vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos károkból származó, a földtulajdonosok és földhasználók által elszenvedett veszteségek összegének meghatározására irányuló eljárásról és a károk megelőzésére vonatkozó védelmi intézkedések által teljesítendő minimumkövetelményekről szóló, 2016. június 7-i 353.sz. minisztertanácsi rendelet (a jelen ügyre alkalmazandó változatában):

1. pont: [„]A jelen rendelet megállapítja:

1.1. A vándorló állatfajok és a különösen védett, nem vadászható állatfajok által okozott súlyos károkból származó, a földtulajdonosok és földhasználók által elszenvedett veszteségek (a továbbiakban: veszteségek) összegének meghatározására irányuló eljárást;

[...] [⁷]

39. pont: [„]A kompenzáció nyújtásáról szóló határozathozatal során a hivatalnak az alábbi feltételeknek kell eleget tennie:

39.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a mezőgazdasági ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2013. december 18-i 1408/2013/EU bizottsági rendelet (a továbbiakban: 1408/2013 bizottsági rendelet) 1. cikkének (1) bekezdésében, vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014 bizottsági rendelet (a továbbiakban: 717/2014 bizottsági rendelet) 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt ágazatra és tevékenységre vonatkozó korlátozások figyelembe vételével kell odaítélni a kompenzációt.

39.2. Ellenőrizni kell, hogy a kompenzáció összege ne növelje a folyó pénzügyi év során és a megelőző két pénzügyi év során kapott csekély összegű támogatás teljes összegét a csekély összegű támogatás küszöbértékét meghaladó szintre, amelynek mértékét az 1408/2013 bizottsági rendelet 3. cikkének (2) bekezdése (a mezőgazdasági termékek elsődleges előállításával foglalkozó gazdasági szereplők) vagy a 717/2014 bizottsági rendelet 3. cikkének (2) bekezdése (a halászati és akvakultúra-ágazatban működő gazdasági szereplők) határozza meg a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i

1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján [eredeti 5. o.]. A kompenzáció összegének megállapítása során a kapott csekély összegű támogatást egy és ugyanazon vállalkozással kapcsolatban kell értékelni. Egy és ugyanazon vállalkozásnak kell tekinteni azt a vállalkozást, amely megfelel az 1408/2013 rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében és a 717/2014 bizottsági rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. [”]

40. pont: [„]A veszteségek összegének meghatározásától számított két hónapon belül az [illetékes] köztisztviselőnek a kompenzáció odaítélésére irányuló kedvező határozatot kell elfogadnia, amelyben meghatározza a kompenzáció összegét, vagy elutasító határozatot kell hoznia.[”]

A kérdést előterjesztő bíróság uniós jog értelmezésével kapcsolatban felmerülő kétségeinek okai

9. A Senāts (legfelsőbb bíróság) véleménye szerint először az alkalmazandó szabályozási keretet kell meghatározni, azaz arra kell választ adni, hogy a védett madarak és állatok által a halászati és akvakultúra-ágazatban a gazdasági szereplők számára okozott veszteségek kompenzációját állami támogatásnak kell-e minősíteni.

9.1 A Senāts (legfelsőbb bíróság) által előterjesztett kérdésekre válaszolva a hatáskörrel rendelkező hatóság – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (környezetvédelmi és regionális fejlesztési minisztérium) – azt állítja az Európai Unió Bíróságának 2013. március 19-i Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai ítéletére (C-399/10 P és C-401/10 P, EU:C:2013:175), hivatkozással, hogy a védett állatok által a halászati és akvakultúra-ágazatban számára okozott veszteségek kompenzációját állami támogatásnak kell tekinteni.

Az Európai Bizottság honlapján is közzétették összehasonlítható helyzetekben nyújtott támogatások bejelentését, például a SA.50367 (2018/N) ügyben, amely a védett állatok által okozott károk ellentételezésének megfizetéséről szól.

9.2 A Senātsnak (legfelsőbb bíróság) azonban kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályozás kiterjeszhető-e a kompenzációs kifizetésekre.

A kompenzációs kifizetéseket meghatározott közérdekű kötelezettségek teljesítése miatt állapítják meg, azaz a jelen ügyben a halászati erőforrásoknak a madarak és állatok által okozott károkkal szembeni védelmétől való tartózkodás miatt. Az állam közérdeke írja elő ezt a fajta kötelezettséget és korlátozásokat állapít meg bizonyos területek kezelésére.

Az állam által a szóban forgó különleges természetmegőrzési területet illetően meghatározott közérdekű kötelezettségeket a jelen ügyben az uniós szabályozás, azaz konkrétan alapvetően a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2009/147 irányelv) alapján írják elő.

A Senāts (legfelsőbb bíróság) véleménye szerint a madarak és az állatok által okozott károk elszenvedett veszteségek miatti megtérítése az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke értelmében kártalanításnak minősül, nem pedig kiegészítő kifizetésnek, amely állami támogatásnak minősülhetne.

Az Európai Unió Bíróságának a Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben hozott, fent hivatkozott ítélete meghatározza az „állami támogatás” fogalmát, ez az ítélet azonban alapvetően a részvényesi előlegnek a vállalkozás tőkeemelése során történő kifizetéséről szól. A Senāts (legfelsőbb bíróság) szerint az állami támogatás fogalmának az Európai Unió Bírósága által a fent említett ügyben meghatározott hatálya egyértelműen nem foglalja magában a jelen ügyben tárgyalt veszteségek miatti kompenzációt.
[eredeti 6. o.]

9.3 A Senāts (legfelsőbb bíróság) a 717/2014 rendelet (15) preambulumbekzdésével összhangban értelmezett 1. cikkére irányuló vizsgálatból arra következtet, hogy a szóban forgó rendelet *prima facie* nem alkalmazható a vándorló vagy nem vadászható madarak vagy állatok által okozott veszteségek miatt kártalanításra.

A Senāts (legfelsőbb bíróság) véleménye szerint ezért a 717/2014 rendeletet végrehajtó nemzeti szabályozás, nevezetesen az 558. sz. minisztertanácsi rendelet sem terjed ki az ilyen veszteségekre.

9.4. Mindazonáltal az Európai Unió Bíróságának a Szerződések értelmezése és alkalmazása terén fennálló hatáskörére tekintettel a Senāts (legfelsőbb bíróság) szerint ezt a kérdést az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni.

E jogkérdés nem válaszolható meg az Európai Unió Bíróságának jelenlegi ítélkezési gyakorlata alapján.

10. Függetlenül attól, hogy a kompenzáció állami támogatásnak minősülhet-e, a kompenzáció megfelelő összegének kérdésével is foglalkozni kell.

10.1. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkében rögzített, a tulajdonhoz való jog magába foglalja a tulajdont képező vagyontárgy használatához való jogot és bizonyos korlátozások alkalmazásáért a méltányos összegű kártalanításhoz való jogot.

10.2. A hatáskörrel rendelkező hatóság – a Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (környezetvédelmi és regionális fejlesztési minisztérium) – azt állítja, hogy a kompenzáció összege nem egyezik meg a ténylegesen elszenvedett veszteségek összegével, mivel a kiszámított kompenzáció összegét a gyakorlatban elsődlegesen befolyásoló tényező – például – a halastavak felszínének mérete. Jelenleg a kompenzáció kiszámítására alkalmazandó képlet figyelmen kívül hagyja azt, hogy hány halat pusztítottak el [a védett állatfajok], azaz milyen jelentős az akvakultúra tekintetében ténylegesen okozott kár.

10.3. A Senāts (legfelsőbb bíróság) úgy véli, hogy a tulajdonhoz való jog korlátozása miatti kompenzációnak valósnak és ténylegesen kell lennie, azaz biztosítani kell a ténylegesen elszenvedett veszteségek megfelelő megtérítését. A 2009/147 irányelv nem tárgyalja a kompenzáció kérdését, de rámutat arra, hogy halgazdaságok súlyos károsodásának megelőzése érdekében a tagállamok eltérhetnek az említett irányelv követelményeitől.

A Senāts (legfelsőbb bíróság) szerint, bár kétségtelen, hogy tagállamok mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a madarak megfelelő védelme és a gazdasági érdekek biztosítása közötti egyensúly elérése céljából, az Európai Unió területén azonban elvi szinten fogalmilag hasonló megoldás kell találni az uniós jogi aktus által előírt valamely kötelezettségből származó megfelelő kompenzációt illetően.

10.4. Az Európai Unió Bíróságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének értelmezésére és alkalmazására vonatkozó jelenlegi ítélezési gyakorlata nem nyújt egyértelmű választ e kérdésre.

11. A fenti megállapításokra tekintettel a Senāts (legfelsőbb bíróság) úgy véli, hogy az állami támogatásokra és az uniós jog rendelkezései által előírt korlátozások betartása miatt nyújtott kompenzációra vonatkozó szabályok alkalmazási módjának tisztázása céljából az ügyet az Európai Unió Bírósága elé kell utalni.

Rendelkező rész

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének megfelelően [omissis] a Senāts (legfelsőbb bíróság)

ügy határoz, hogy

A következő kérdéseket terjeszti előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé: **[eredeti 7. o.]**

- 1) Lehetővé teszi-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke által biztosított, a tulajdonhoz való jog korlátozása miatt járó méltányos összegű kártalanításhoz való jog, hogy a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján védett madarak által a Natura 2000 hálózat területén az akvakultúra tekintetében okozott veszteségek miatt valamely állam által nyújtott kártalanítás jelentősen alacsonyabb legyen a ténylegesen elszenvedett veszteségeknél?
- 2) A vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján védett madarak által a Natura 2000 hálózat területén az akvakultúrában okozott veszteségek miatt valamely állam által nyújtott kártalanítás az Európai Unió működéséről

szóló szerződés 107. és 108. cikke értelmében vett állami támogatásnak minősül-e?

- 3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén, alkalmazható-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében a csekély összegű támogatásra vonatkozóan meghatározott 30 000 euró összegű értékhatár az alapjogvitában tárgyalthoz hasonló kártalanítás esetében?

Az Európai Unió Bíróságának döntéshozataláig felfüggeszti az eljárást.

[omissis] [a jogorvoslat előterjesztési lehetőségének hiányára való utalás és aláírások]